

- ennen opetusta

Elmeri: Essi, arvaapa kenet kuuluisuuden mä näin eilen?

Essi: Teemu Selänteen?

Elmeri: En.

Essi: Saulin Niinistön?

Elmeri: No, en. Mä näin Hessu Hopon!!

Essi: Niin viissiin! Hyvä vitsi!! Tai sit jossain oli naamiaiset ja joku oli pukeutunut Hessuksi.

Elmeri: Etkö sä muka usko, että se on totta?

Essi: No, en. Mut mun kaveripa kertoi, että kun sen oli vaarinsa kanssa metsäretkellä, ne oli nähnyt vanhan, hylätyn talon. Se oli ihan rähjä, siellä oli paljon hämähäkinseittejä, ja rikkinäisiä huonekaluja. Yksi huone oli ihan pimeää, ja kun se mun kaveri meni tutkimaan, mitä siellä oli ja aukas sellaisen aarrearkun, niin sieltä lensi ulos aave, oikea kummitus.

Elmeri: No, höh. Arvaa uskonko mä tuon?

Essi: Oikeesti, se on totta. Mun kaveri itse kertoi, että hän oli nähnyt aaveen...

Elmeri: Ei varmaan siellä mitään aaveita ollut. Joku pölypilvi vaan tupsahti ulos arkusta... Etkö sä tiennyt, ettei aaveita oo olemassa?

Essi: Täh? Epäiletkö sä, että mun kaveri valehteli?

Elmeri: Joo, mä oon ihan satavarma, että aaveita ei oo. Ihan niin kun Hessu Hopokin on vaan sarjakuvahahmo. Mut se yksi mies, joka tuli kadulla vastaan, oli kyllä kovasti samanköinen kuin Hessu...

Essi: Mut Elmeri, ootko miettinyt, että mistä voi aina tietää, että mikä on totta ja ei? Mihinkä täällä voi oikeesti luottaa? Voinko mä luottaa edes siihen, että maa kannattelee mua? Entä jos maa mun alta sortuukin ja mä putoan jonnekin syvyykseen? Mistä voin sen tietää? Enhän mä uskalla enää tehdä mitään. Entä jos minä... Entä jos...

Elmeri: Voi Essi, lopeta. Musta tuntuu, että sulta on tainnut unohtua jotain, mitä on Raamatusta luettu ja kuultu. Entäs jos pantas nyt oma suu kiinni ja kuunneltas tän kerran raamatutuopetus?

Essi: Joo, se on ainakin totta ja varmaa, että mulla on korvat, millä kuunnella.

- välispiikkaus

Essi: Voiko Pietari muka pysyä veden pinnalla? Sehän on tavallinen ihminen niin kuin mekin.

Elmeri: Mä ainakin oon joskus yrittänyt kävellä, mutta ei oo onnistunut. Vain uimalla oon pysynyt pinnalla...

Essi: Sen mä kyllä uskon. Se sun kävely-yritys on varmasti ollut tosi hauskan näköistä katseltavaa. Mutta jos Jeesuskin kerran käveli, niin miksei hän voisi auttaa muitakin siinä?

Elmeri: En usko, mut mä haluan nyt kuitenkin kuulla, miten siinä kävi.

- opetuksen jälkeen

Essi: Elmeri, ajattele – tuo mitä Raamatusta kuultiin, on totta. Vaikka se kuulostikin kyllä aivan sadulta...

Elmeri: Onhan se ihan uskomaton juttu, kuinka Jeesus käveli vetten päällä ja sit Pietarikin vähän matkaa - kunnes uppos. Mutta onneksi Jeesus nosti sen sieltä vedestä ylös, ettei se hukkunut...

Essi: Ja Jeesus sai sen tuulenkin tyyntymään... Jeesus on todella Jumalan Poika. Hän on Kaikkivaltias, kun hän pysyy veden pinnalla ihan noin vaan ja tuuli ja vesikin tottelee häntä.

Elmeri: Niinpä niin. Kun sä luotat Jeesukseen, niin sunkaan ei tartte pelätä sitä, että maa sun alta sortuis.

Essi: No, ei todellakaan tartte pelätä. Mistähän mulle sellainen tuli edes mieleen? Jospa mä nyt vähän aikaa muistaisin, että Jeesus on mun kanssa aina ja häneen voi luottaa.

Elmeri: Eikä kannata uskoo mihinkään aave-juttuihinkaan. Hauskoja tarinoitahan ne on, mutta ei ne oo totta.

Essi: Jospa mä voisin aina katsoa ja luottaa Jeesukseen, joka on todellinen auttaja.

Elmeri: Pitää rukoilla, että Jeesus auttas meitä. Mullekin kun usein käy niin kuin Pietarille; unohdan Jeesuksen ja sit pelottaa, tuntuu siltä, että hukun kaikkien pelkojeni keskelle.

Essi: Mut muistatko sä sen Raamatunlauseen, mitä tänään useampaankin kertaan luettiin?

Elmeri: No, ei mulla niin hyvä muisti oo. Mun pitäis toistaa sitä ainakin sata kertaa, ennen kuin oppisin sen

Essi: Mä muistan ainakin alun: älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärilläsi, minä olen sinun Jumalasi.

Elmeri: Vähän sä oot hyvä muistamaan, mut mä oon kyllä satavarma, että siihen loppuosaan liittyi se, että Jumala vahvistaa ja tukee meitä.

Essi: Joo, jotenkin niin se oli, mutta en mäkään muista sitä kokonaan. Mutta Elmeri: voitasko ruveta opettelemaan raamatunlauseita ulkoa?

Elmeri: Loisto idea! Vaikka Raamattu unohtuisi kotiin tai sieltä ei löytäs just sitä paikkaa, mitä etsii, niin ne ois aina päässä mukana.

Essi: Kun tarpeeksi paljon opetellaan, niin mehän ollaan täynnä Jumalan sanan aarteita. Melkoisia aarrearkkuja siis! Vau!